

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM
Peer-Reviewed

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

சங்க கால வாய்மொழி கலைஞர்கள்
(பாணர், பொருநர், கூத்தர், அகவுநர்)

கட்டுரையாளர்
முனைவர் அ. டெல்பின்,
உதவிப் பேராசிரியர்,
ஹோலிகிராஸ் (தன்னாட்சி) கல்லூரி,
நாகர்கோவில்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அரசர்களும், குறுநில மன்னரும், தங்களுடைய புகழே பாடப்படவும், நிலையாகப் போற்றப்படவும் வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்காகவும், புலவர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும் கொடை நேர்வதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டனர். இதனால் அரச ஆதரவு கலைக்கு உகந்ததாக அமைந்தது. அம்மரபின் தலைமுறைகளே இன்றும் கொண்டாடப்படும் சங்ககால புலவர்களும் பாணர் முதலான புரவலர்களும். முற்காலத் தமிழ்ச் செய்யுள் பலவகைப் புலவர்களையும் பாணர்களையும் குறிக்கின்றது. யாழ் என்னும் இசைக்கருவியோடு சேரத் தம் பாக்களைப் பாடும் கலைஞர் பாணர் எனப் பெற்றனர். இடைக்காலத்தில் இச்சொல் தாழ்ந்த சாதியொன்றைக் குறிக்க வழங்கியது. ஆனால் முற்காலப் பாடல்களில், சாதிமுறை இல்லை என்பதை நாம் காண்பதோடு, வாழ்க்கைத் தொழில் சார்ந்த குழுக்களுள் பாணர் உயர்மதிப்பிற்குரியவராய் இருந்தனர் என்பதையும் காண்கிறோம். பொருநர் என்பாரும் கலைஞர்களே எனினும் இவர்களின் அடையாளத்தை உறுதிசெய்ய முடியவில்லை. இச்சொல்லும் பல பொருள்களை உடையது. போர்வீரர், சிறுபறை இசைப்பவர், மற்றொருவரோடு ஒப்பிடப் பெறுபவர், ஒப்பிட இயலாதவர், பகைவர் என்பன இதற்குரிய பொருள்களாகும். கூத்தர் என்பார் பாடுவதோடு ஆடவும் செய்த கலைஞர் வகையினராவர். கூத்து என்பதற்கு ஆடல், நாடிய நிகழ்ச்சி முதலானவை பொருள்களாம். முற்காலத்தில் இது சடங்காட்டங்களையும் உட்கொண்டிருந்தது. ஆனால் வெவ்வேறுபட்ட சடங்குகள், வெவ்வேறு பெயர்களையுடைய ஆடல்களைக் கொண்டிருந்தது. வீரநிலைப் பாடல்களில் சிலவகைக் குழுவினர் நாடகங்களை நிகழ்த்திய ஆடலும் நடப்பும் இணைந்த கலைஞர்களாயிருந்தனர். கலைஞர்களின் பட்டியலில் இவ் அகவுநர் தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பெறவில்லை எனினும், பாடல்களில் இவர்கள் இன்றியமையாப் பாண்வகையினராக உள்ளனர். அகவுநர், அகவலர், அல்லது அகவர் என்னும் சொற்கள், மயிலைப்போல் ஒலியெழுப்பிப்பாடு, அழை, கூவு எனப் பொருள்படும் 'அகவு' என்னும் இன்சொல் அழைப்பவர். கூப்பிடுபவர் என்ற நேர்ப்பொருளை உடையது. பண்டைக்காலத் தமிழ்ச் செய்யுளின் வாய்மொழித் தன்மையைக் குறித்து விவாதிக்கும் போது 'அகவன்மகள்' என்னும் தொடர் 'குறி கூறும் மற்றும் கவிதை பாடும் பெண்' எனப் பொருள்படும் என்பது குறிக்கப்பட்டது. இவ்வகைக் கலைஞர்கள் பாணர், பொருநர்,

கூத்தர், அகவுநர் பழங்கால தமிழ் நாடகத்திற்கு நிறையப்பணி செய்துள்ளனர். இத்தகைய சங்ககால வாய்மொழி கலைஞர்களின் பணியானது. இன்றைய காலக்கட்டத்திற்கு இன்றியமையாததும் வேண்டப்படுவதுமாகும். மரபுவழி அறிவின் முக்கியமான பகுதியாக, அரசர்களின் குடிவழி செய்திகளைத் தங்களின் வாய்வழியாக அறிவித்த இவர்களின் பணி இன்று பல வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு பெரும்தளமாக அமைந்துள்ளது.

பாணர்

யாழ் என்னும் இசைக்கருவியோடு சேரத் தம் பாக்களைப் பாடும் கலைஞர் பாணர் எனப் பெற்றனர். இடைக்காலத்தில் இச்சொல் தாழ்ந்த சாதியொன்றைக் குறிக்க வழங்கியது. ஆனால் முற்காலப் பாடல்களில், சாதிமுறை இல்லை என்பதை நாம் காண்பதோடு, வாழ்க்கைத் தொழில் சார்ந்த குழுக்களுள் பாணர் உயர்மதிப்பிற்குரியவராய் இருந்தனர் என்பதையும் காண்கிறோம். சிறந்த மலர்கள், உணவுகள், கடவுளர்கள், மற்றைப் பொருட்களை வரிசையுக்கூறும் பாட்டு ஒன்றில் புலவர், பாணர் என்பாரை நான்கு உயர்குடியினருள் ஒருவராகக் கூறுகிறார்.

தொல்காப்பியர் 'கருப்பொருள் என்னும் பிரிவில் யாழைக் குறிப்பதிலிருந்தும், அக்கருவி அக்காலத்தில் பலர் விருப்புக்குரியது என்பது அறியப்படுகிறது.³ கருப்பொருள் என்பது 'முதன்மையான தலைப்புகள்' எனப் பொருள்படினும், இது மிக விரிந்த நிலையில், கடவுளர், செடி கொடிகள், உயிரினங்கள், தொழில், இசை மற்றும் இவைபோன்ற ஐவகை நிலம் சார்ந்த பொருள்களைக் குறிக்கின்றது. அவர்கள் தலைவன் தலைவியரின் காதல் விவகாரங்களிலும் வீட்டுச் சண்டைகளின் இடையேயும் நடுவர்களாக இருந்தனர். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செல்வக் குடும்பங்களின் வீடுகளுக்குள் எளிதாகச் சென்று பழகும் நிலை பெற்றிருக்க வேண்டும். கபிலர் என்ற புலவரிடம், தன் இறப்பின் போது தன் இரு மகளிரைப் பாரி ஒப்படைக்கும் அளவுக்கு அவரால் மதிக்கப் பெற்றிருந்தார் என்பது முற்கூறப்பட்டது. ஆனால் கபிலர் தன் புரவலரின் ஆதரவில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்த ஓர் அரசவைப் புலவர். பாணர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கும், புரவலர் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவரிடத்தும் கொடை வேண்டி அலைந்து திரிவோராவர். இவ்வாறு அலையும் பாணர்கள் பழுமரம் தேடி அலையும் வெளவால்களோடு அடிக்கடி ஒப்பிடப்பெறுகின்றனர்.⁴ உண்மையில் பசியும் பட்டினியும் அவர்களோடு உடனுறைந்தன என்று பாடல்கள் தெளிவாக குறிக்கின்றன. கோப்பெருஞ்சோழன் பாண் குடும்பத்தின் பசிப் பகைவன் என்று ஒரு பாடல் குறிக்கின்றது.⁵ இதேபோல நலங்கிள்ளியும் பகைவர்களை அழிப்பதோடு பாணர்களின் பசியையும் அழிப்பதாகப் புகழப்படுகிறான்.⁶ இப்பாணர்கள் புறநகர்ப் பகுதிகளில் சிறு குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்தாக மதுரைக்காஞ்சி குறிப்பிடுகின்றது. மதுரை புகார் நகரங்களின் புறப்பகுதிகள் பாண் சேரிகளைப் பெற்றிருந்தன. பாண் தொழிலுடைய இவர்கள் வேறு எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட்டதாகத் தொழிலுடைய இவர்கள் வேறு எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனினும் பாடல்களில் உள்ள சில குறிப்புகள் அவர்கள் ஆற்றில் தூண்டில் கொண்டு மீன்பிடித்ததாகத் தெரிவிக்கின்றன.⁷ பாண் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஓர் இளம்பெண் அணிகலனுக்குப் பண்டமாற்றாக மீன் விற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.⁸

அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நிலமுழுதும் பயணம் செய்தனர் பாணர்களோடு பெரிய சுற்றம் உடன் சென்றது எனத் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படும் குறிப்புக் கருதுவதற்குரியது. பாணனின் மனைவி பாடினி, பாணிச்சி என அழைக்கப்பட்டாள். அவள் தன் கணவனோடு சேர்ந்து பாடியிருக்கவோ, அபிநயம் காட்டியிருக்கோ ஆடியிருக்கவோ கூடும். இளைய பாணர்கள் மூத்தோருக்கான சிறு தொழில்களைச் செய்ததுடன் பாண்கலையையும் கற்றனர்.

பொருநர்

பொருநர் என்பாரும் கலைஞர்களே எனினும் இவர்களின் அடையாளத்தை உறுதிசெய்ய முடியவில்லை. இச்சொல்லும் பல பொருள்களை உடையது. போர்வீரர், சிறுபறை இசைப்பவர், மற்றொருவரோடு ஒப்பிடப் பெறுபவர், ஒப்பிட இயலாதவர், பகைவர் என்பன இதற்குரிய பொருள்களாகும்.⁹ இஃது ஒரு குறுநில மன்னனின் பெயரும் ஆகும்.¹⁰ 'பொரு' என்னும் வேருக்கு மற்ற பொருள்களோடு, போரிடு, ஒத்திரு என்ற பொருள்களும் உண்டு.¹¹ இவ்வேரிலிருந்து, போர்வீரன் மற்றொருவரோடு ஒப்பிடப் பெறுபவர் என்று பொருள்படும் பொருநன் என்ற சொல் பெறப்பட்டது. இவ்விரு பொருள்களும் பாணர் அல்லது புலவரின் சிறப்பைக் குறித்த குறிப்பைத் தருவதாகத் தோன்றுகின்றது. போர் வீரர் என்பதற்கு மாறாக புலவர்களைக் குறிப்பாக இச்சொல் வழங்கப் பெற்றமை ஒரு பாடலில் தெளிவுறக் காட்டப்பட்டுள்ளது.¹² பொருநன் என்னும் சொல்லுக்கு அடைமொழியாக ஓர் எதிர்மறைக் குறிப்போடு கூடிய 'பொராப்' என்னும் சொல் இங்கு ஆளப்படுகிறது. பொராப் என்பதன் பொருள் போரிடாத, அல்லது போர் செய்யாத என்பதாகும். எனவே பொராப்பொருநன் என்பதற்கு போர் செய்யாத வீரர், அதாவது போர்ப் பாட்டுக்காரன் என்பது பொருளாகிறது. இலன் போர் வீரர்களோடு பயணம் செய்பவன்.

பொருநர்கள் உழுத வயல்களைப் பாடும்போது உழவர்களைப் போலவே உடையுடுத்தவும் தோற்றம் கொள்ளவும் செய்தனர் எனலாம். இதேபோலப் போர்க்களத்தில் அவர்கள் போர் வீரர்களைப் போலத் தோற்றம் கொள்ளுமாறு அவர்கள் பணி அமைந்தது. வேறு சொற்களில் கூறினால் அவர்கள் போர்வீரர்களாக மாற்றுருக் கொண்டனர் எனலாம். தற்காலிகமாக இருப்பினும் இத்தகைய விளக்கம் ஒன்றே பொருநன் என்ற சொல் மற்றவரைப் போல ஒப்பீடு கொள்பவன் என்ற பொருளைத் தெளிவாக்கும். போர்ப் பொருநரின் இத்தகைய வாழ்க்கைப் பாங்கு. அவர்கள் போர் வீரர்களோடு களத்திற்குச் சென்று தங்கள் வீரப்பாடல்களால் அவர்களைக் கிளர்ச்சியுறச் செய்த செய்திகளாலும் மிகவும் தெளிவாகிறது. அவர்கள், போர் வீரர்களைப் போல அவ்வீரர்களின் முன்னோர்தம் அருஞ்செயல்களையும் புகழையும் பாடினர்.

இப்பொருநர்களைப் பிறவகைக் கலைஞர்களிடமிருந்து வேறு படுத்தக்கூடிய முக்கியமான பண்பு, அவர்கள் அரசர்களோடும் தலைவர்களோடும்

கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவாகும். முன்னரே குறித்தவாறு, போரிலும், வீட்டிலும் இப்பாணர்கள் அரசர்களின் பரிவாரப் பகுதியாக இருந்தனர். இந்நிலையில் அவர்கள் போர்ப்பாணர் எனப் பொருத்தமுறக் குறிக்கத்தக்கவராவர். மற்ற கலைஞர்களோடு ஒப்பிடுகையில் அவர்கள் வாழ்க்கை பாதுகாப்பும் நிலைபேறும் பெற்றிருந்தது. மற்றவர்களைவிட அவர்கள் குறைவாகவே வெளியிடங்களில் அலைந்து திரிந்தவராக இருக்கலாம். யாழ் பெருநர்களின் முதன்மையான கருவியாயின், தடாரி அல்லது கிணை எனப்படும் சிறுபறை என்பது அதனோடு கூட்டியிசைக்கத்தகும் பொருநரின் அடிப்படைத் துணைக்கருவியாகும்.

கூத்தர்

கூத்தர் என்பார் பாடுவதோடு ஆடவும் செய்த கலைஞர் வகையினராவர். கூத்து என்பதற்கு ஆடல், நாட்டிய நிகழ்ச்சி முதலானவை பொருள்களாம்.¹³ முற்காலத்தில் இது சடங்காட்டங்களையும் உட்கொண்டிருந்தது. ஆனால் வெவ்வேறுபட்ட சடங்குகள், வெவ்வேறு பெயர்களையுடைய ஆடல்களைக் கொண்டிருந்தது. வீரநிலைப் பாடல்களில் சிலவகைக் குழுவினர் நாடகங்களை நிகழ்த்திய ஆடலும் நடிப்பும் இணைந்த கலைஞர்களாயிருந்தனர். நச்சினார்க்கினியர் அவர்களின் கலை வாழ்க்கை குறித்துச் சிலவற்றைச் சுவைபடக் கூறுவர். அவை வருமாறு: “கூத்தர்க்குச் சாதி வேறுபாடில்லை, அவர்களின் கூத்து எண் வகை உணர்ச்சிகளையும் அனைத்து மனக்குறிப்புகளையும் வெளிக்காட்டுகின்றது.”¹⁴ உணர்ச்சி என்னும் பொருள் குறித்துத் தொல்காப்பியர் ‘மெய்ப்பாட்டியலில்’ விளக்குகின்றார்.

அகவுநர்

கலைஞர்களின் பட்டியலில் அகவுநர் தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பெறவில்லை எனினும், பாடல்களில் இவர்கள் இன்றியமையாப் பாண்வகையினராக உள்ளனர். அகவுநர், அகவலர், அல்லது அகவர் என்னும் சொற்கள், மயிலைப்போல் ஒலியெழுப்பிப்பாடு, அழை, கூவு எனப் பொருள்படும் ‘அகவு’ என்னும் இன்சொல் அழைப்பவர். கூப்பிடுபவர் என்ற நேர்ப்பொருளை உடையது. பண்டைய காலத் தமிழ்ச் செய்யுளின் வாய்மொழித் தன்மையைக் குறித்து விவாதிக்கும் போது ‘அகவன்மகள்’ என்னும் தொடர் ‘குறி கூறும் மற்றும் கவிதை பாடும் பெண்’ எனப் பொருள்படும் என்பது குறிக்கப்பட்டது. இஃது அகவலர் குறித்த முன்னை வரலாற்றை விளக்கும்போது, வீரநிலைப் பாடல்களிலும் குழுப்பாடல்களிலும் விளக்கும்போது, வீரநிலைப் பாடல்களிலும் குழுப்பாடல்களிலும் இச்சொல் பாணரில் ஒருவகையினரைத் தெளிவுறக் குறித்தது என்பது கருத்தத்தக்கது. பாணர், பொருநர் என்ற பிறரோடு ஒப்பிடுகையில் அகவுநர் மிகக் குறைவான இடங்களிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். அகவல் யாப்பிற்குரிய ஓசை, சந்தம் என்பவற்றிக்குப் பிற்காலத்தார் கொடுத்த சிறப்பு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும். ஓசை என்பதே அகவல் யாப்பிற்குரிய பெயராக நின்றுவிட்டது. இவ்வாறிருக்கையில் இப்பாணர்கள் மற்றையோரைப் போல, எந்தக்

குறிப்பிட்ட இசைக்கருவியோடும் ஆடல் வகையோடும் இணைத்துக் கூறப்படவில்லை என்பதைக் காண வியப்படையவில்லை. அவர்கள் செய்யுளை உணர்ச்சியுற உரைப்போராக இருக்கலாம்.

அகவுநர்கள் இசைக்கருவிகளுக்குப் பதிலாக ஒரு மாத்திரைக்கோல் அல்லது கைத்தடியினைக் கொண்டிருந்தனர் என்று கூறுவது ஆர்வமாக நோக்குதற்குரிய கருத்தாகும். நன்கு துண்டிக்கப்பட்ட மெல்லிய கோல் ஒன்றைக் கையில் கொண்டு பாணர்கள் வெற்றி பெற்றோரைக் போர்க்களங்களில் புகழ்ந்தனர்.¹⁵ மற்றொரு செய்யுளில், இக்கோல் நீண்ட மூங்கில்கள் வளருமிடத்திலிருந்து, ஒல்லியான கணுக்களைக் கொண்ட மூங்கில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நன்கு துண்டிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.¹⁶ ஒல்லியான கோல் எனப் பொருள்படும் 'நுண்கோல்' என்ற பெயரை அகவுநர் என்ற பெயரோடு முன்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டு 'ஒல்லியான கோல் கொண்ட பாணர்' என்ற பொருளைத் தருகின்றது.¹⁷ அவன் மகளிர் எனப்பெறும் பெண் பாணர்களும் இக்கோவைக் கொண்டிருந்தனர். இக்கோல் 'இளந்தளிர்க் கொம்புடனான கோல் என்றும், 'வெள்ளிய கொம்புடனான மெல்லிய கோல்' என்றும் பலவகையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குறிப்புகள் மூங்கிற் கொப்புகளைக் குறித்தன. அகவலர் என்பார் பாணர், போர்ப் பாணர், கூத்தர் ஆகியோரின் பண்புகளில் சிலவற்றைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், பின்னர் கூறப்பெற்ற பிரிவினர் ஏதோ ஒரு இசைக் கருவியோடு தொடர்பு பெற்றிருக்க இவர்கள் கோல் கொண்டவர்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

முடிவுரை

வீரநிலைக் காலப்புலவர்கள் குடிவழியாகப் பெற்றிருந்த வருவதுணர்த்தும் அறிவுத்திறனின் எச்சக் கூறுகளின் நிலையில் நின்று நோக்க, வாய்மொழியாக இயற்றுதல், வாய்மொழி வழியாகப் பரப்புதல் எனத் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்பெறும் கூற்று மிகத் தெளிவுபெறுகிறது. இத்தொடக்கநிலைக் கருத்துக்களோடு செய்யுட்கள் குறிப்பிடும் பல வகையான பாட்டுக் கலைஞர்களைக் குறித்து இக்கட்டுரையின்வழி மேற்கண்டவாறு அறியலாகிறது. குழுப்பாடல்கள், கூத்தர் ஆகியோரின் வாழ்க்கைப் பாங்கு பற்றிய வருணனை என்பது சங்க இலக்கிய பாடல்களின் வழி அறியப்பட்டுள்ளது. ஆடல் அவர்களின் தனித்திறம் வாய்ந்ததாக இருந்ததோடு, அவர்கள் வீரநிலைப்பொருள் பற்றி மட்டுமன்றிக் காதற்பொருள் பற்றியும் பாடியுள்ளதை மேற்கொண்ட கட்டுரையில் கண்டோம். இவ்வகைக் கலைஞர்கள் பாணர், பொருநர், கூத்தர், அகவுநர் பழங்கால தமிழ் நாடகத்திற்கு நிறையப்பணி செய்துள்ளனர். இத்தகைய சங்ககால வாய்மொழி கலைஞர்களின் பணியானது. இன்றைய காலக்கட்டத்திற்கு இன்றியமையாததும் வேண்டப்படுவதுமாகும். மரபுவழி அறிவின் முக்கியமான பகுதியாக, அரசர்களின் குடிவழி செய்திகளைத் தங்களின் வாய்வழியாக அறிவித்த இவர்களின் பணி இன்று பல வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு பெரும்தளமாக அமைந்துள்ளதை காணப்பெறுகையில் நிச்சயம்

அவர்களின் ஆன்மா களிப்படையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை என்பதை இவ்வாய்வு கட்டுரை வழி புலப்படுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. புறநானூறு.282:10-11.
2. மலைபடுகடாம்.77.
3. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். அகத்தினையியல், சூ.18.
4. பொருநராற்றுப்படை 64, பெரும்பாணாற்றுப்படை 20, மதுரைக்காஞ்சி 57, மலைபடுகடாம் 54, புறநானூறு 370:11.
5. புறநானூறு 212 :6-8.
6. மேலது 400 :16-17.
7. அகநானூறு 216:1.
8. மேலது 126 :9-12.
9. பதிற்றுப்பத்து, 40 : 22-26 : 41 : 6
10. சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி, ப.2939.
11. அகநானூறு 36:19.
12. புறநானூறு 386 :19.
13. பொருநராற்றுப்படை.3-24.
14. தொல்.பொருள்.புறத்.91.
15. பதிற்றுப்பத்து, 43 : 27-28.
16. அகநானூறு 97:9-11.
17. மேலது, 152 :4. 208 :3

துணை நூற்பட்டியல்

ஆலிஸ், அ.இ.,

- பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், 41-பி.சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல், எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை 600 098. 2011.

இளம்பூரணர்,

- தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், (களவியல், கற்பியல், பொருளியல்) திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 1/10, பிரகாசம் சாலை, சென்னை - 600 001, 1976.

சாமிநாதையர், உ.வே.,

- புறநானூறு மூலமும் உரையும்,
உ. வே. சாமிநாதையர் நிலையம்,
சென்னை.
1894.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

- எட்டுத்தொகை மூலமும்
தெளிவுரையும்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
பாரிமுனை, சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 2010.

செயபால், இரா.,

- அகநானூறு,
நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி)லிட்,
41பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியஸ்,
அம்பத்தூர், சென்னை,
நான்காம் பதிப்பு 2011.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,

பத்துப்பாட்டு (பகுதி I)
திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்
79, பிரகாசம் சாலை,
சென்னை 600 001
2007.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே.,

பத்துப்பாட்டு (பகுதி II)
திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்
79, பிரகாசம் சாலை,
சென்னை 600 001
2007.